18/09/2020

Συνέντευξη Μητροπολίτου Δημητριάδος στον «Εθνικό Κήρυκα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Συνέντευξη στην μεγαλύτερη ομογενειακή εφημερίδα των Η.Π.Α., τον «Εθνικό Κήρυκα» της Νέας Υόρκης, παραχώρησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Ο Ποιμενάρχης ομιλεί για την επιδημία του κορωνοϊού και τα ληφθέντα προληπτικά μέτρα, τα ζητήματα που απασχολούν τον Βόλο και γενικότερα την Μαγνησία, την Ορθόδοξη Θεολογία στην εποχή μας, καθώς και για την πορεία της Εκκλησίας. Ιδιαίτερη είναι η αναφορά του στην Ελληνική ομογένεια της Αμερικής.

Ολόκληρη η συνέντευξη του Σεβασμιωτάτου, η οποία δημοσιεύεται στο φύλλο του Σαββατοκύριακου 19-20/9/2020, έχει ως εξής:

Ε.Κ.: Σεβασμιώτατε, ποιό το κλίμα στην εκκλησιαστική ζωή της Μητρόπολης Σας

με την πανδημία του κορωνοϊού;

Δ.Ι.: Είναι αλήθεια ότι η πανδημία του κορωνοϊού προκάλεσε ποικίλες ανατροπές σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας, ασφαλώς και στην εκκλησιαστική ζωή και διακονία. Κυρίως, οι περίοδοι της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και του Πάσχα ήταν οδυνηρές, για Κλήρο και λαό, καθώς στερηθήκαμε την εμπειρία της ζωντανής Λατρείας, αλλά και την κοινωνία των προσώπων στους Ναούς μας, κατά την Θεία Λειτουργία. Πολλές από τις εν εξελίξει δράσεις στον λειτουργικό, στον κατηχητικό και φιλανθρωπικό τομέα ανεστάλησαν. Το γεγονός, όμως, αυτό έγινε αφορμή να προκύψουν νέες ιδέες και να αναληφθούν πρωτότυπες πρωτοβουλίες επικοινωνίας και πνευματικής καθοδήγησης του λαού μας, που εμπνεύστηκαν ικανά στελέχη του ενοριακού έργου, Κληρικοί και λαϊκοί. Είναι μια καλή παρακαταθήκη για το μέλλον. Σε καμιά περίπτωση, όμως, δεν μπορούν να αντικαταστήσουν την ζωντανή κοινωνία των προσώπων, εν Χριστώ, που συνιστά, τελικά, την Ίδια την Εκκλησία.

Ε.Κ.: Πώς δέχθηκε η τοπική Εκκλησία Δημητριάδος τα ληφθέντα μέτρα και περιορισμούς για την αντιμετώπιση του κορωνοϊού;

Δ.Ι.: Επιλέξαμε να εμπιστευθούμε και να υπακούσουμε στις υποδείξεις των ειδικών επιστημόνων και της Κυβέρνησης, που είναι επιφορτισμένοι με την διαχείριση αναλόγων κρίσεων. Ως Εκκλησία, στην Ελλάδα, αλλά και τοπικά, συστήσαμε στον λαό μας να μη φοβάται, αλλά να προσέχει και να λαμβάνει τα απαραίτητα προστατευτικά μέτρα. Αρνούμαστε την κινδυνολογία και την συνομωσιολογία, γι’ αυτό και εξ αρχής τονίσαμε ότι δεν πολεμείται η πίστη, αλλά απειλούνται οι πιστοί, τούτο τον καιρό, κατά τον λόγο του Οικουμενικού μας Πατριάρχου. Λάβαμε τα μέτρα μας, θωρακίσαμε τους Ναούς μας και πιστεύουμε ότι οι χώροι της Λατρείας μας είναι κατά πάντα ασφαλείς, καθότι οι άνθρωποι του Θεού είναι γεμάτοι αγάπη και σέβονται την υγεία και την ασφάλεια εαυτών και αλλήλων.

Ε.Κ.: Ποια είναι μερικά θέματα που απασχολούν το Βόλο δομικά, κοινωνικά, εκπαιδευτικά, υγείας και τα οποία χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης;

Δ.Ι.: Ο Βόλος και η Μαγνησία επλήγησαν σοβαρά από την παρελθούσα οικονομική κρίση, σε όλα τα παραπάνω επίπεδα. Όμως, εγκαίρως και με δική μας πρωτοβουλία, συστήσαμε ένα δίκτυο κοινωνικής συνευθύνης, όπου, σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τις Δ/νσεις Εκπαίδευσης και άλλους φορείς, φροντίσαμε για την αντιμετώπιση των ποικίλων προβλημάτων, εν τη γενέσει τους, προλαμβάνοντας, πολλές φορές, την ανεξέλεγκτη διόγκωσή τους. Είναι εξαιρετικά σημαντικό ότι διαμορφώσαμε και βιώνουμε κλίμα βαθειάς εμπιστοσύνης και εποικοδομητικής συνεργασίας, χάρη στο οποίο είμαστε έτοιμοι ν’ αντιμετωπίσουμε

και τις συνέπειες της πανδημίας, που είναι μπροστά μας, ώστε κανείς να μη νιώσει μόνος και εγκαταλειμμένος.

Ε.Κ.: Ποιές είναι μερικές από τις ερωτήσεις που σας υποβάλλουν οι άνθρωποι και ιδιαίτερα οι νέοι για την Ορθόδοξη Πίστη; Τί θέματα τους απασχολούν όχι μόνο τώρα λόγω κορωνοϊού, αλλά γενικότερα;

Δ.Ι.: Σε γενικές γραμμές, το συνηθέστερο ερώτημα που προκύπτει, έχει να κάνει με την Θεοδικία, δηλ. με την απορία των νέων ανθρώπων, η οποία συχνή εκφράζεται και με θυμό: πώς επιτρέπει ο Θεός να συμβαίνουν όλα αυτά τα τραγικά γύρω μας. Ένα δεύτερο ερώτημα είναι το πώς αληθινά μπορεί η Ορθόδοξη πίστη να βελτιώσει τη ζωή ενός νέου ανθρώπου, όταν η τεχνολογία υπόσχεται τόσες εύκολες απολαύσεις. Μία τρίτη ερώτηση έχει να κάνει με τις διαφορές της Ορθόδοξης πίστης, συγκριτικά με τις άλλες θρησκείες και τις θρησκευτικές σέκτες, που ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια, εκμεταλλευόμενες τις μεταφυσικές ανησυχίες των νέων ανθρώπων. Εδώ χρειάζεται μια περιεκτική, αλλά και προσαρμοσμένη στα δεδομένα των νέων ανθρώπων κατήχηση.

Ε.Κ.: Μιλήστε μας λίγο για την ΑΘΣΒ. Τί σας ώθησε στην ίδρυσή της;

Δ.Ι.: Η Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών ιδρύθηκε το 2000, ενώ από το 2014 έχει αναγνωριστεί ως Ερευνητικό Κέντρο από την Πολιτεία. Από την ίδρυσή της λειτουργεί ως ένα ανοιχτό εργαστήρι σκέψης και διαλόγου της Εκκλησίας με τη διανόηση και την κοινωνία, δίχως αμυντικά αντανακλαστικά ή απολογητική διάθεση, οργανώνοντας, διεθνή σεμινάρια, συνέδρια και εκδόσεις. Πάγια επιδίωξη της Ακαδημίας μας υπήρξε η συνεργασία και η σύμπραξη με άλλους φορείς, η από κοινού συζήτηση, με πνεύμα σεβασμού στην ετερότητα του καθενός, των μεγάλων προβλημάτων του καιρού μας. Αυτό ακριβώς ήταν που με ώθησε στην ίδρυσή της, η ανάγκη δηλαδή να βγει η Ορθοδοξία στον κόσμο, να σταθεί, με αφετηρία την παράδοσή της, αλλά και με κριτικό πνεύμα, απέναντι στις προκλήσεις της (μετα)νεωτερικότητας, επιχειρώντας να εξετάσει ζητήματα που δεν είχαν μέχρι τώρα τεθεί στην ιστορία, καλλιεργώντας τον κριτικό στοχασμό και την ανάγκη της ερμηνευτικής.

Ε.Κ.: Έχει κάτι να πει η Ορθόδοξη θεολογία σήμερα, κι αν ναι, τί είναι αυτό και με ποια γλώσσα ή τέλος πάντων, με ποιο τρόπο να το εκφράσει;

Δ.Ι.: Η Ορθόδοξη θεολογία βρίσκεται σήμερα σε ένα σταυροδρόμι. Απέναντι σε πρωτόγνωρες στην ιστορία της προκλήσεις καλείται να ανατάμει την πλούσια παράδοσή της, να ξεφύγει από την άκριτη και στείρα επανάληψη του γράμματος, όπως συνήθιζε να τονίζει ο π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ, και μέσα από μία βαθιά

ερμηνευτική εργασία να προσφέρει ελπίδα στον άνθρωπο και τον κόσμο, και νόημα στην ιστορία. Σε έναν κόσμο κατακερματισμένο, ο οποίος κινείται χωρίς πυξίδα, η θεολογία έχει τα εργαλεία και τη γλώσσα, μια γλώσσα φρέσκια, που λαμβάνει υπόψη την τρέχουσα κατάσταση των ανθρώπων, τις καθημερινές τους ανάγκες, προκειμένου να προσφέρει το ευαγγέλιο της σωτηρίας στον άνθρωπο, που μέσα στη δίνη των ανατροπών και αλλαγών, αναζητά αιώνιες λύσεις στα υπαρξιακά του αδιέξοδα.

Ε.Κ.: Με δεδομένη μεταποίηση της Εκκλησίας σε μια ιδεολογία «θρησκευτισμού», πώς μπορεί να γίνει διακριτό σήμερα αυτό που είναι Εκκλησία από αυτό που δεν είναι;

Δ.Ι.: Είναι αλήθεια ότι η Εκκλησία δείχνει κάποιες φορές να ασχολείται με έργα αλλότρια της αποστολής της (εμπλοκή σε ιδεολογικές ή εθνικές διαμάχες, πρόσδεση στο άρμα του κράτους, κ.λπ.). Παρά την ανθρώπινη αδυναμία που μπορεί κανείς να διακρίνει στην κατάσταση αυτή, η Εκκλησία παραμένει Σώμα του Χριστού, εξακολουθεί δηλαδή να έχει ως κεφαλή της τον Κύριο της ιστορίας, που την οδηγεί προς τα έσχατα. Συχνά, επηρεασμένοι όλοι μας από αλλοτινά μεγαλεία, λησμονούμε ότι η ταυτότητά της δεν εγγράφεται στο παρόν, αλλά στο μέλλον. Και ο κατεξοχήν χώρος όπου αυτή η αλήθεια γίνεται ορατή, δεν είναι άλλος από τη θεία Ευχαριστία, το κατεξοχήν γεγονός κοινωνίας στο οποίο, όπως μας θυμίζει ο Μητροπολίτης Περγάμου Ιωάννης, συνιστά εικόνα της Αγίας Τριάδος και της ερχόμενης Βασιλείας. Αυτό ακριβώς μπορεί να προσφέρει σήμερα η Εκκλησία μας, ένα νέο ήθος όπου η κοινωνία μεταξύ των ανθρώπων και ολάκερης της δημιουργίας δεν περιορίζεται ούτε εμποδίζεται από το φύλο, τον πολιτισμό ή την κοινωνική τάξη, αλλά συνιστά τον ύψιστο στόχο του ανθρώπου, αυτό που χαρακτηρίζουμε θέωση.

Ε.Κ.: Τί νομίζετε για την ομογένεια της Αμερικής; Τι είμαστε εμείς για σας;

Δ.Ι.: Η ομογένεια συνιστά αναπόσπαστο κομμάτι του οικουμενικού Ελληνισμού. Πρόκειται για έναν φάρο, ο οποίος καλείται να φωτίζει τον κόσμο τούτες τις δύσκολες εποχές που ζούμε. Αναμένουμε πολλά από την ομογένεια, γιατί πιστεύουμε ότι είναι σε θέση, με τα μέσα και τους πόρους που διαθέτει, να συμβάλλει στην αναγέννηση ειδικά της Ορθοδοξίας, σε εκκλησιαστικό και θεολογικό επίπεδο, να λάβει περισσότερο ενεργό ρόλο, ενισχύοντας τις μητέρες εκκλησίες, οι οποίες αντιμετωπίζουν συχνά πνευματικά, ποιμαντικά, θεολογικά αλλά ακόμη και οικονομικά προβλήματα, να εδραιώσει και διευρύνει τη συνεργασία με θεσμούς, όπως η Ακαδημία μας, στοχεύοντας στην εκ νέου μάγευση του κόσμου. Με άλλα λόγια, η ομογένεια είναι το αγαπημένο μέλος της οικογένειάς μας, που ξενιτεύτηκε, εργάστηκε σκληρά και τώρα καλείται να

φωτίσει τον σύγχρονο κόσμο με τις αξίες και τις παραδόσεις του ελληνισμού και της Ορθοδοξίας.